

رهبرانقلاب فرمودند

امام حسین(ع) همان کاری را می‌کند که پیامبر(ص) با نصارا کرد؛ یعنی اولادش را، نسانش را، آنفُسش را آورد میدان؛ یعنی عزیزترین سرمایه‌هایش و همه موجودی خودش را برداشت آورد

و این همان مطلبی است که در زیارت عاشورا آمده است؛ آنجا که میخوانیم: "اللهم ان هذا يوم تبرکت به بنی امیه"، و نیز آنجا که "هذا يوم فرحت به آل زیاد و آل مروان بقتلهم الحسین صلوات الله علیه"

جالب آن است که در روایات اهل بیت به این نکته تصریح شده است و به همین دلیل شیعیان را توصیه کرده اند این روز را روزه نگیرند که بیشتر فقهای شیعه به استناد همین روایت حکم به کراهت روزه این روز کرده اند

در روایتی آمده است که: "سئل الامام الرضا (ع) عن صوم يوم عاشورا، قال: عن صوم ابن مرجانه تسالني ذلك يوم صامه الادعياء من آل زیاد لقتل الحسين (ع) : از امام رضا (ع) درباره روزه روز عاشورا سوال کردند. حضرت فرمود: آیا از روزه پسر مرجانه سوال می کنید؟ روز عاشورا، روزی است که ناپاکان از آل زیاد به خاطر [سرور و شادی ناشی از] کشتن امام حسین (ع) آنرا روزه گرفتند)

در حدیث دیگری، امام رضا (ع) می فرماید: "روز عاشورا، روز روزه نیست بلکه روز حزن و مصیبتی است که برای اهل آسمان و زمین و همه مومنان وارد شد و روز شادی و سرور پسر مرجانه و آل زیاد و اهل آتش است"

بنابر این ائمه (ع) به این دلیل که بنی امیه از روی سرور و شادی عاشورا را روزه می گرفتند، شیعیان را توصیه کرده اند در این روز روزه نگیرند و به عزاداری و سوگواری بپردازند و به همین دلیل است که اکثر فقهای شیعه حکم کرده اند که روزه گرفتن در روز عاشورا مکروه است

روزه روز عاشورا :

سوال :فلسفه این که در روز عاشورا روزه گرفتن مکروه است چیست؟ دلیل آن چیست؟ وقتی برادران سنی را می بینم آنها می گویند روز عاشورا روزه گرفتن مستحب است. این فرق به خاطر چیست؟

پاسخ : چنانکه می دانید منابع استنباط احکام فرد شیعه و اهل سنت متفاوت است که شاید مهمترین تفاوت آن باشد که شیعیان قول ائمه (ع) را همانند قول پیامبر (ص) حجت می دانند. اما اهل سنت چنین باوری ندارند. حکم روزه روز عاشورا نیز از مسائل فقهی است که هر گروه برای تبیین آن به ادله مورد استناد خود تمسک می جویند که درباره این مسئله دلیل عمده روایات است. با بررسی روایات موجود در منابع اهل سنت، به تعارض آشکار میان این روایات و وجود اضطراب و خدشه در متن بعضی از آنها بر می خوریم؛ در حالیکه بعضی از این روایات بر روزه این روز تاکید می کنند بعضی دیگر خلاف این را ثابت می کنند. مثلا در صحیح مسلم، کتاب الصوم، صوم يوم عاشورا به نقل از ابن مسعود آمده است که: «قبل از نزول حکم روزه ماه رمضان، روز عاشورا را روزه می گرفتند اما پس از آن، روزه عاشورا ترک شد.» از طرف دیگر در بعضی از این روایات آمده است که اهل جاهلیت، عاشورا را روزه می گرفتند و پیامبر نیز به تبع آنها آن روز را روزه گرفت! در بعضی دیگر آمده که پیامبر فضیلت روزه عاشورا را نمی دانست اما پس از هجرت به مدینه از یهود یاد گرفت و به آن عمل کرد

آیا امکان دارد پیامبر (ص) با آن علم لدنیش حکم مساله ای را نداند و آنرا از اهل کتاب بیاموزد؟! ضمن اینکه در میان اهل کتاب چنین روزه ای وجود ندارد و اساسا آنها روزی به نام عاشورا نمی شناسند. تعارض مذکور و مطالب عجیب بعضی از این روایات، این احتمال را بسیار تقویت می کند که این روایات از محصولات بنی امیه است و آنها به خاطر سرور و شادی در عاشورا، استحباب روزه این روز را جعل کردند و کم کم این امر به یک سنت در میان اهل سنت تبدیل شد